

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
TIPOGRAFIA LABORATORII ROMÂNI
26. — Strada Academiei, — 26.

ADMINISTRATOR-RESPUNZĂTOR
I. MARIAN.

PREȚUL ABONAMENTULUI :
Pe an Lei 15
Pe 6 luni. » 8

A V I S

Rugăm pe persoanele cari au avut buna-voință să se aboneze la ziarul nostru, să ne trimită costul abonamentului D-LOR. Enormele sacrificii ce reclamă imprimarea ziarului, ne forțază a face apel la D-LOR.

Abonamentele pe un an se socotesc pentru 100 de numere.

ADMINISTRAȚIA.

No. 6 Apare Duminică 9 Martie,
No. 7, JOI 13 Martie, 1886.

VESELIELE SĂPTĂMĂNEI.

Întrunirea

de la Sala Ioje s'a ținut în ziua de *lăsatu secului* și d'aceia să vede că guvernul a *lăsat'o* să se petrecă în totă liniștea. Nici o ciocnire nu s'a întâmplat, nici chiar de pahare, între armatele de bătăuși, din amândouă câmpurile și drept recompensă s'a luat hotărîrea ca să dea la toți pacinicii cetățeni, fără deosebire de maidan politic, câte un mărtișor pentru 1 Martie. Cu toate astea pacinicii erau în pîr, de o parte am remarcat pe Vornicul și Lăptarul, de alta pe Crețu, Mihăluță Ionid etc. Părintele Tache s'a scudat, fiind că *lăsa secul*, iar Nae Ulmeanu n'a putut asista la întrunire din cauza oboselei ce o avusese la balul Curței unde îl *lăsase secul*. Aliagiul opozițiunei a luat următoarea

Otărîre:

să se adreseze numai de cât la profesorul Roberth, di Milano, care a sosit de cât-va timp în Bucuresci, pentru ca să ghicescă gândurile teutonice și ale guvernului, care se jocă pentru moment d'a uite guvernul, nu e guvernul. Acesta este evenimentul cel mai cocoțat al săp-

tămănei, în colo n'avem de cât sciri mărunte amestecate cu mânălărci, caracatiță și apocaliptica-dinamica fasole. Așa :

Președinții

trupurilor legiuitoare, au postit totă săptămâna acésta, pentru ca să se pocăiască de păcatele ce le-au săvârșit spre sfârșitul Carnavalului. Prințul Bostan s'a opus de a se pune monopol pe semințele de doyleac (academic mizilik), de ore-ce acésta ar face să se bea mai puțină bere și prin urmare ar pierde berarii nemțesci.

Din străinătate

ne vine aceiaș sterilitate de sciri; se vorbește mai mult de sterilitatea păcei decât de sterilitatea Papei și fecunditatea sultanului. Partidul războinic din Serbia a furat tractatul de pace spre a lipi ferestrele Scupcinei, ce s'au spart în săptămâna postului, prin exploziunea deputaților care mîncaseră ridichi cu fasole.

Calcavur

CÂNTECUL CONTRABANDISTILOR

I

Suntem contrabandiști
Și n'avem nici o témă,
Dăm glonțe în gardiști
Când ne vor da de sémă.
Băgăm spirt și rachiū,
Prin barieră, în bandă,
Și fără vai și chiū,
Aducem contrabandă.

II

În lume de privesci
Observi c'avem dreptate,
La alții-o să găsești
Cu mult mai mari păcate.
Sunt ómeni pe pămînt
Ce smulg o țară, 'n bandă,
Politicii dênșii sunt,
Dar tot de contrabandă.

III

Mulți tineri am vîzut,
La babele bogate,
Când curte le-au făcut
Cu vorbe înfocate.
Acesti neomenoși,
Sunt nișce ^{dan} pe comandă,
Dar tot de contrabandă.

IV

Sunt scriitorii ce n'au
Nici duh, nici cunoștință,
Și 'n lume ei se dau
De ómeni cu știință.
Asemenea netoți,
N'au nici o reprimandă;
Sunt publiciști cu toți,
Dar tot de contrabandă.

V

În toate dar avem
Contrabandiști cu carul;
Chiar popii ce 'i vedem
Că au giubea și darul.
Artiști-adeseri,
Nu sunt decât o bandă
De orăcăitorii,
Dar tot de contrabandă.

VI

Suntem contrabandiști
Și n'avem nici o témă,
Dăm glonțe în gardiști
Când ne vor da de sémă.
Băgăm spirt și rachiū
Și ne bîtem în bandă,
Căci toate ađi se știu
Că sunt de contrabandă.

BIBICU.

Z I G - Z A G.

Fabrică de nepoți.

— Pentru ce, întrébă o copilă de 7 ani pe mama sa, mai toți călugării, începînd de la cel mai de sus și până la cel mai de jos, au așa mulți nepoți?

— Pentru că legea bisericăscă oprin-

du-î să facă copii, ei fac nepoți, respunse mama.

* * *

Un deputat comod

Se cunósce avantajiele ce le aú deputatú, de a se plimba în drumul de fer, așa că la cas când n'ar avea odae la otel ar putea să dormă în vagon. Urul din acești fericiți, fiind obicinuit ca să remăe singur în vagon, aranjia un pachet mare la locul geamantanelor.

— Ce-aveți acolo? il întrebă un curios.

— Un pachet cu dinamită, respunse deputatul.

E de prisos a spune că la prima stație toți călătorii părăsiră acel vagon și el remase singur.

* * *

O pedepsă meritată

Scena se petrecea la New-Yorck, între doi amici.

— Scii că pe X... l'a spânzurat fiindcă se însurase cu doé femeî.

— Fórte bine a făcut, respunse amicul, dar eú cred că ar fi trebuit spânzurat chiar când a luat pe cea d'ântéiú.

* * *

Ghicirea secretelor

Nu vorbim de profesorul Roberth.

O dómna ia un pahar din mâna unui june dîcéndu'i:

— Nu bea după mine căci imi poți afla secretele.

Nu se încelase, căci ténérul zârise în pahar doi dinți prepuși. cari căduseră din gura dómnei.

* * *

La Museú

Păcală ajunsese îngrijitor la Museú și aduse pe Anghelache, un prieten al său din copilărie, ca să'i arate scheletele.

— Al cui e capul acesta? întrebă Angelache.

— Al unui bărbat.

— Dar acesta mititel? întrebă Anghelache.

— Tot al aceluia, respunse Păcală, probabil când era copil.

* * *

Advocatul

Un țeran să presintă la un avocat pentru a se jălui în privința unei datorii.

— I-ai infăcișat socotéla datornicului? il întrebă avocatul.

— Cum nu, respunse țeranul.

— Și el ce ți-a dîs?

— Mi-a dîs să mă duc la dracu și eu am venit la dumneata.

* * *

Proces de divorț

Reclamanta susține că bărbatul său o bătea cumplit.

— Cu ce pretext vé bătea? întrebă președintele.

— Cu bastonul, respunse dómna în grabă.

* * *

Mijloc infailibil

Un domn fórte cochet se însoră și din acea dî eșia tot-deauna fórte prost înbrăcat și murdar.

— Ce ai pățit? il întrebă un prietin, de umbli astfel?

— Să veđi, nene, nevasta mi-a spus că nu va eși cu mine cât voiú fi prost îmbrăcat.

* * *

Sfat advocătesc

O dómna fórte frumósă se presintă plângénd la un avocat și il întrebă:

— Ce e de făcut, domnule avocat? m'am încredințat prin mine însu-mi că bărbatul meu mă încelă.

— Să'l încelăm și noi, respunse avocatul.

* * *

Beléua

Un popă vine la un țaran ca să'l mîngăe pentru mórtea nevestei lui.

— Nu'i nimic taică, îi dîse popa cu duhul blândeței, așa e lumea nóstră, Dumneđeu a dat'o, Dumneđeu a luat'o

— Așa 'i părinte, îi respunse țeranul, dar să scii că și-a luat beléoa.

* * *

La Tribunal

Președintele (către martor). Dî după mine, dar mai întéiú pune mâna pe cruce...

Martorul.—Dar mai întéiú pune mâna pe cruce.

Președintele.—Nu așa, nerodule.

Martorul.—Nu așa, nerodule.

Tablou!

* * *

Naivitate

O dómna sta pe canapea și copila sa lângă dânsa.

— Ce aer rece, dîse dómna, se vede că e ceva deschis.

Copila uitându-se prin prejur:

— Am găsit, cártea de pe masă este deschisă.

RAPANGHEL

PRIN CORESPONDENȚĂ

Veacul nostru are merite sublime,
Posta, telegraful, servesc la mulțime,
Ajunserăm încă și prin telefon
Să ținem taifasuri, pe ori care ton.
Tot se póte face, pân' la evidență,
Prin corespondență.

*

X... iubea o móșă. Bóla de iubire
E periculósă, duce la slăbire.
S'a cătat cu doctori, dar fu în zadar,
Atunci el îi scrie întregul amar,
Găsind vindecarea, pân' la evidență,
Prin corespondență.

*

Un ténăr se duse ca să 'nvețe carte,
Dar numa 'n petreceri, ce nu duc departe,
Prețioșa vreme a 'ntrebuințat,
Când se 'ntórse 'n țară era diplomat.
El luă diploma, pân' la evidență,
Prin corespondență.

*

Am vedut adesea, prin multe gazete,
Medici ce tratéză astme, diabete,
Fel de fel de bóle, numai de le scrii,
Un bolnav primesce a lor doctorii
Și pe dată móre, pân' la evidență,
Prin corespondență.

*

Un bărbat plecase în excursiune,
Lăsându-și nevasta în pozițiune.
Doi ani se strecoră și când reveni,
In aceiași stare mirat o găsi.
Intâmplarea fuse, pân' la evidență,
Prin corespondență.

Dudi.

CARNETUL SIMANDICOȘILOR

Consiliile practice,

ce le dăm în numărul de ađi, privesc pe acela care voesce să fie cel mai bun datornic. Nu e lucru așa de ușor, de a fi un datornic perfect și d'aceia credem că facem un serviciu, comunicându'i sfaturile nóstre. Mai întéiú de tóte, datornicul nu trebuie să tăgăduiască nici o dată datoria, căci este mai bine de a nu'si plăti cine-va tótă viața ceea ce datoresce, de cât a plăti suma ce s'a împrumutat, tăgăduind că dobânda jidovésă nu a fost stipulată.

Dobânda,

legitiméză capitalul, așa dar este mult mai nemerit, ca cineva să plătescă la început o dobândă cât se póte de mare, căci prin împrumutul capitalului tot câștigă, și afară de asta o să aibă inima împăcată că a plătit ceva. Un alt

Consiliú,

este că nimeni nu trebuie să se ascundă de creditorul său, căci datornicul fiind amanetul creditorului, acesta s'ar alarma și s'ar supăra și mai tare când nu l'ar vedea, gândind de sigur că amanetul său póte să dispară. Trebuie dar a căuta să 'l întâlnească cât se póte mai des și să urmeze următórea

Conduită :

Să trecă cel puțin de doé ori pe zi pe la pórtă lui și să 'și ia pălăria până jos. Dacă creditorul va avea nevastă frumósă, sigur că acesta o să 'l supere într'atât încat nu o să mai voesă să 'i vorbescă des și prin urmare o să 'i cêră datoria mai rar. Datornicul însă nu trebuie să se descurageze. In fiecare dî să se ducă la el acasă, la ora când va fi mai ocupat și să 'l distragă cu vorba de la ocupațiunile sale, cel puțin o jumătate de oră. La plecare să 'i dîcă: Apropósito, in privința sumei ce'ți datoresc, n'am să te uit. După cât-va timp va vedea că

Creditorul,

o să caute tóte mijlócele de a nu'l mai întâlni și atunci va fi într' adevér o faptă minunată: Un creditor care fuge de datornicul său. Nici nu se póte ceva mai cu haz. In chipul acesta se va achita fără să scótă o para din pungă.

Cloc.

UNEI IUBITE

Intre ceasornic și Dora
Diferința aș afla;
Căci el imi arată ora,
Ea mă face-a o uita.

* * *

Camera

Camera și cu pendula
Se asemănă, alerg

Regulat, fără să scie,
 Pentru ce dânsele merg.
 Diferința însă este
 Fărte mare, după noi;
 Pendula merge 'nainte,
 Camera merge 'napoi.
 Un ceasornicar.

O SOCIETATE DE INCURAGIARE

Matache Flegmănescu

e fărte încântat de dragoseta ce i-o arată nevasta sa Mândica. E atât de mulțumit în cât în decurs de 10 ani, de căsnicie, volumul corpului aprópe i s'a dublat. Burta sa a devenit o adevărată cupolă, iar ochii i-au ramas ca doē ochiuri de geam, vęđute de la 1000 de kilometre. Cocóna Mândica, la rândul sęű, e fărte abitiră, lasă că în dulceturii nu o întrece nimeni, dar lucręză bine și cu croșeta, așa că ar fi putut să ia și medalie, de la societatea Furcei, pentru lucru național. Intr'o đi când Matache, intră tiptil în casă o vede lucrând cu

Ghergheful

și plin de bucurie voesce ca să o sārute. Mândica, ascunse cât putu de iute lucrul și parea contrariată. Bietul Matache înțelese atunci că făcuse o indiscrețiune, căci nevasta sa îi pregătea de sigur o surprindere pentru đioa lui. Se retrase în camera sa, iar Mândica își ascunse ghergheful într'un loc unde n'ar fi putut da nimeni de dinsul.

Curiositatea

însă este o bółă periculósă, căci Matache peste câte-va đile, tot scotocind, dete de lucrul nevestei sale, care era deja sfârșit. Se aștepta să găsescă niște papuci, lucrați numai în mătăsuri, dar remase înmărmurit cand dete peste o pereche de

Nădragii de bae

făcuți dintr'un fel de pânză națională, lucrată cu mătăsuri și janiluri și avęnd drept în mijloc o inimă străpunsă de o săgętă. Voi să 'i incerce, dar erau peste putință ca să 'i încapă, așa că descoperi că ei nu erau pentru dinsul. Atunci începu a 'i intra bănueli și fiind pentru prima óră în prada unor asemeni chinuri, avu o furie așa de mare, în cât enir ea unui doctor fiind necesară, bietul Matache fuse dus ca să facă

Duși

și să ia o bae rece. Cu băile începu să se simță mai ameliorat, dar pe când se afla în basin, zăresce plutind d'asupra apei inima străpunsă de o săgętă. Se repede ca un furios și punęnd mâna pe dęnsa, scóse pe Alecuță, vęrul al IV al nevestei sale, care se dase afund. Suflând ca un hipopotam, Matache era să se dea afund pentru vecinicie, dacă nu sãreau băiașii sãl scóță. Îl transportară în cabină, unde primi tóte îngrijirile pu-

tincióse și apoi mai suferi o dușă de doně ore.

Alecuță

se îmbracă repede și se dusă ca să 'i spue Mândichiui, cele ce se întâmplase. Mândica se arată neingrijată și îi promise că va drege lucrurile cum nu se póte mai bine. — Cu tóte astea, eű nu mai pot veni p'acilea, suspină Alecuță, căci mi-a spus ca are să mă omóre. — Tacii din gură, îi đise Mândica, rămâi aici, că trebuie să sosescă și dęnsul. Du-te numai puțin în camera cea-laltă. Intr'adevęr, slujnica anunță

Sosirea

lui Matache, asupra căruia se parea că ultimile duși avuseseră un efect salutarű. Fără să đică nimic, se așeđă pe un scaun, citind o gazetă. Focul însă isbucni din nou într'ęnsul: — Mândico, să'mi spu'i numai decăt, ce va să đică purtarea ta? Pe ticălosul de Alecuță să nu'l mai vęd pe acilea că am sãl arunc pe feręstră. Mi-a pãtat viața conjugală. — Potolește-te, îi ręspunse Mândica, stăi ca să 'i explic

Cum stau lucrurile:

Eű sunt membră într'o societate pentru inotare și pentru incuragiarea lucrului casnic, care are drept emblemă o inimă străpunsă de o săgętă, și am făcut acești nãdragii, pentru că membrele voiaű să 'i dea present unui profesor. — Dar ce, Alecuță e profesor? — Să înțelege, el e profesor de inotat de la societatea nóstră și acești nãdragii i s'au dat ca o incurgiare. — Bine, bine, exclamă Matache, cărei i se inviorase fața, trebuie incurgiată munca casnică. Unde e Alecuță, ca să 'l pot felicita și eű? Mândica chemă pe Alecuță din camera cea-laltă, iar Matache, luându'l de mână îi đise: *Bine, tinere, mergi înainte.*

Siminichie.

EXPLICATIA GRAVUREI

Câinii nu vor ca să știe
 Nicii cum de bietul cioban.
 Pacea lor e-o comedie;
 Nu plătește nicii un ban.
 Ciobanul se tot căsnește
 Să 'și desfacă a lui mâni;
 Hingherii însă pãndește
 Ca să 'nhațe bietii câni.

PARTEA RECREATIVA

Nr. 20. Enigmă

Nu e om pe lume, nu e vreo ființă,
 Ca să nu dispară la o mea presință.
 Și cu tóte astea ori-ce muritor,
 Căt trãesce 'n viață, merge tot spre mine
 Ce'l brav nu se plãnge d'ale sale chine
 Când merge în rębóe și 'i biruitor.

* * *

Nr. 21 : Cuvęnt pătrat

de G. și T. Bulgărescu

- Un animal
- Un calificativ
- Consolarea neamțului
- Militar prusian

* * *

Nr. 22 : Cuvęnt rombie

de G. și T. Bulgărescu

- O vocală
- Un lucru util
- O haină națională
- O armă în vechime
- O vocală.

* * *

Nr. 23 : Șaradă

Partea 'ntăi fui cum, se spune.
 La Romani, loc de 'ntálnire;
 Restul sunt o acțiune
 Ce-aduc gróza'n omenire.
 Tot cuvęntul, de 'ți afla,
 Voiți tóți de a'l avea.

* * *

Nr. 24 : Logogrif

Totul e ceva ce sbiară,
 Litera d'ântěi de-o ieí,
 Mě afli la câte-o țară
 Și mă au bărbați, femeí.
 Incă una de 'i tăia
 Plantă eű voiű insemna.

Deslegări

Nr. 15 : *Lat-in*; Nr. 16 :

C
 A C
 L A C
 O P A C
 C O L A C

Nr. 17 : *Butelia*; Nr. 18 : *Parisul, Sar, Rusul, Papa, Larisa, Pila*; Nr. 19 : *Toe, cot.*

* * *

Aű deslegat bine :

Bucuresci : Tache Scãrlătescu. — Ión T. Degeanu, — G. D. Crângureanu, — D-șóra Elena Lãzărescu, — Alecu Georgescu, — A. Marinescu, — Ghiță Vasilescu G. Heraru, — Alex. G. Ionescu, — G. Panaitescu, — Gr. Ștefănescu, — A. Brumariu, — G. P. Ispirescu, — Al. I. Bulgărescu, — D. D. Ilescu, — Costică I. Vasilescu, — G. și T. Bulgărescu, — H. Kãsvăbanu, — P. G. Georgescu, — L. Colescu, — C. I. Stamatescu. Bãrlad : D. Nestor, — D-ra Gisela Stein, — C. Dobrescu, — Brãila : N. Ursescu, — Pini Gropper, — R. Sãrat : I. Gruianu, — Simon Marcovici, — Carlotta Marcovici, — Nihona, — Giurgiu : D-șorele A. și L. D. Smiloff, — G. Raicovici, — Ploesci : Jacques D. Alpern, — Craiova : M. G. Radianu, — Fãlticeni : Aba Vortmãn, — Cãmpu-Lung : Eugenia Niculescu, — Pitești : C. G. Mielcescu. Cesar Dumitrescu, — Herman Bernescu.

SPECTACOLE.

SALA ORFEU, Teatru de varietăți pentru familii, sub direcția **D-lui I. D. Ionescu**, s'a deschis sãmbătã 1 Martie și reprezentațiunile vor urma regulat în tóte serile. Programul fărte variat, artiști noi (specialități), intrarea generală un leu.

POSTA REDACȚIUNEI.

Cãtre cetitori. Mai mulți cetitori ne întrebã dacă persoanele strãine de redacțiune pot trimite ghicitori sau alte materii. Respuns: Colónele «Bobárnacului» sunt deschise pentru ori ce scriere ce se va judeca bună.
D-lui Un amic. C.-Lung. Articolul Dvóstrã nu e lung dar nu v'ați cunoscut lungul nasului.

Cãtre corespondenți Cu numęrul 4 al điarului nostru se incheie socoteliile pentru luna Februariu și vę rugãm prin urmare a vę grãbi cu achitarea foilor vęndute, avisându-ne si de numęrul foilor ce trebuie trimise de acilea înainte.

Desenatorul nostru fiind atras de cele ce se petrec în natură, unde tóte lucrurile s'au întors pe dos, a scris tóte numirile din gravurã pe dos. Cititori! vor bine voi dar de a le citi de la drępta spre stãnga.

Tipografia Laboratorilor Romani, Str. Acad., Nr. 26.

Explicația gravurei pagina 3.